

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ●

Milan Radin je Domu podaril 31 svojih slik

V Domu starejših občanov v Štepanjskem naselju se oboji — zaposleni in stanovalci — trudijo, da bi bilo življenje bolj pestro, razgibano in bogato. Tako so tudi ob letošnjem kulturnem prazniku 8. februarju pripravili več krajših prireditev, izdali pa so tudi peto številko svojega lista Sotočje.

Letos je bilo praznovanje kulturnega dne nekaj izjemnega, saj je ob tej priložnosti 84-letni Milan Radin podaril Domu starejših občanov 31 slik, ki jih je ustvaril sam. Milan Radin, ki prebiva v domu že nekaj let, je po poklicu sicer arhitekt, vendar se je poleg svojega osnovnega dela vse življenje ukvarjal tudi s slikarstvom. Po diplomi na arhitekturi je dve leti študiral pri znanem slikarju Jovanu Bjeliču v Beogradu. Njegove slike, ki so motivno dokaj različne, so bile lani ob tednu upokoencev razstavljene tudi v domu Španski borci, kjer so zbudile precej zanimanja.

Ob otvoritvi razstave, na kateri so se zbrali delavci doma in gostje, je življenje in delo avtorja orisala Marija Delkin, tudi stanovalka doma, direktorica doma Milena Tanaskovič pa se je Mi-

lanu Radinu zahvalila za podarjene slike, ki so del njegovega življenja, saj je vanje vnašal svoje zaznave in občutke. K slovesnejšemu vzdušju je prispeval tudi moški del pevskega zbora Litostroj, ki je zapel nekaj pesmi.

Prizor s slovesnosti, na kateri je Milan Radin izročil Domu starejših občanov slike, ki jih je ustvaril sam. Lepšale bodo skupne prostore doma. (Foto: D. J.)

V mozaik prireditev ob osrednjem slovenskem kulturnem prazniku so se vključili tudi učenci moščanske Srednje šole tiska in papirja. V prostorih krajevne skupnosti Stari Vodmat so pripravili pregledno razstavo svoje dejavnosti. Razstavljena dela sodijo v program izobraževanja za opravljanje poklicev v papirni in grafični industriji.

To so razni osnutki za grafično opremo knjig, na različne načine oblikovane črke, zelo nazorno pa je s primerom prikazano tiskanje barvnega plakata. Pozornost vzbujajo tudi razni predmeti iz papirja (lepo oblikovan tulec za listine), skrbno zvezana knjiga v platno in usnje. Razstava je bila zaključena 14. II; ob otvoritvi pa so nastopili učenci Glasbene šole Moste. Pohvaliti pa velja tudi prizadevne aktiviste KS Stari Vodmat, ki so na svoj način veliko prispevali k uresničitvi te prireditve.

Na razstavi so sodelovali naslednji učenci: Karmen Jereb, Milena Oselj, Irena Smolej, Matjaž Oman, Brigita Pevnik, Melanija Turk in Boža Zupan.

MATJAŽ ROLIH

Kulturni utrip v Podgradu

Minilo je 2 leti od ustanovitve Kulturno prosvetnega društva v Podgradu. Tako smo imeli dne 7. februarja 1987 občini zbor z volitvami novih članov v IO KPD in njegove organe. Delo sedanjega IO je bilo ocenjeno kot zelo pozitivno. Program, ki si ga je zadal IO na začetku vsakega leta, je bil skoraj v celoti izpolnjen, seveda ob delu in podpori naših prizadevnih članov kulturnega društva.

Občnega zbora se je udeležila večina članov društva, kar potrjuje dejstvo, kako radi zahajamo v naš kulturni dom. Prisotni sta bili tudi predstavnici društva upokoencev Zaloga, kamor spada naš Podgrad. Vodje ekip (moškega pevskega zbora, recitatorjev, instrumentalno-vokalne skupine, dramske skupine) so na kratko poročali o svojem delu, predvsem pa, kako bo potekalo delo v prihodnje. Novozvoljeni predsednik IO KPD Miha Bizjan, ki je prevzel mesto prejšnjega predsednika Antona Corela, se je zahvalil za zaupano odgovorno nalogo in obljubil, da bo IO, kot vse društvo, vodil po dobro začrtani poti novim uspehom naproti.

Delo sedanjega tajnika IO M. Ribičiča je prevzela mladinka Renata Anžur, ki ji želimo uspešno delo. Blagajno je skrbno vodil Tone Bauer, ki pa je pristal, da bo to delo opravljal še en mandat. Poleg gornjih treh je v IO še 6 članov.

Občnemu zboru je sledila proslava v čast Prešernovega dnevu. Domiselno so jo pripravili in izvedli naši mladinci in moški pevski zbor, ki se je z nekaj pesmimi posebej pripravil za ta večer. Res smo lahko ponosni, ko imamo v vaši take ljudi, ki so še pripravljivi kulturno sodelovati samo v svoje veselje in veselje nas poslušalcev.

Tako smo si ta večer zaresprisluzili skromno zakusko, malo zaplesali in zapeli ter se razigrani razšli. Pa ne za dolgo.

Mihaela Ribič

Večer Andreja Lutmana

V četrtek, 12. februarja smo v Kulturnem domu Španski borci lahko videli multimedialni literarni večer Andreja Lutmana. Oder velike dvorane je gostil besedo tega mladega književnika, ki se je v zadnjih letih uveljavil v slovenskem revialnem tisku, predvsem v reviji Problemi, in ki je leta 1984 izdal tudi samostojno pesniško zbirko Opisovanje.

Uvodoma je Lutman prebral prvo poglavje svojega romana Lovljenje, ki je nastal s pomočjo štipendije Kulturne skupnosti Slovenije za obetavne književnike. Začetek je tako nakazal, kako bi lahko potekal literarni večer v klasični obliki, a so se načini podajanja pisane besede hitro spremenili. Po bralnem nastopu smo si namreč ogledali tri video posnetke skupine Nova praksa, ki so na svoj način nadgradili zvočno podobo poezije in proze, ki so jo Lutmanu kot recitatorju pomagali oblikovati glasbeniki in skladatelji Bor Turel, Aldo Kumar, Brane Atanaskovič, Miloš Bašin in drugi. Glasbeni zaostor, ki se je navezoval na sorodno dogajanje v sodobni resni glasbi, nam je v spomin klical različne reference, ki so segale od, recimo, Philipa Glassa pa od Art Ensemble of Chicago, video pa se je oprl na izročilo video medija kot orodja likovne in ne fabulativne prakse, kar je impresivno ubranim Lutmanovim besedilom nadvse ustrezalo.

Zal pa je prefinjeno izdelavo tehnoloških matic v precejšnji meri prekrila neustrezna predstavitev, saj je bil zvok, ki je prihajal skozi ozvočenje, brez namena ustvarjalcev s svojo spačenostjo bliže postindustrijski zvočni podobi kakor pa tistemu, kar je bilo v resnici zapisano na nosilce zvoka, kar je nemalokdaj resno ogrozilo razumevanje predstavljenih besedil.

Kljub temu je literarni večer na nov način dokazal, da se era besede z zatonom gutenbergovske civilizacije še ne končuje; literatura si utira pot v nove medije kot njihov enakovreden sogovornik ali celo kot osnovna spodbuda drugačnim ustvarjalnostim. S tega vidika je treba tudi čestitati Kulturnemu domu Španski borci in Mladinskemu kulturnemu centru Moste kot soorganizatorjema večera — za izpričano neustrašnost ob srečanju z neobičajnim načinom umetniškega izraza.

Andrej Blatnik

Priprave na letošnje srečanje pevskih zborov

Na zadnjih posvetih zborovodij šolskih in odraslih pevskih zborov naše občine sredi januarja 87 je bilo začrtanih nekaj osnovnih izhodišč za pripravo in organizacijo letošnjih srečanj pevskih zborov.

Medtem ko za odrasle pevske zборе ni nobenih problemov v zvezi z lokacijo koncerta (KD ŠB), pa ti nastopijo pri izvedbi srečanja šolskih pevskih zborov, ki so številnejši — tako po številu samih zborov — kot tudi po številu pevk in pevcev v zborih.

Tako se vsako leto zbere na srečanjih od 600 do 800 mladih pevcev, ki jih je v kulturnem domu Španski borci zaradi neustreznih stranskih prostorov izredno težko razporediti.

Lansko leto smo ta problem delno rešili s tem, da je potekalo srečanje v dveh delih — dopoldan otroški in popoldan mladinski pevski zbori, s tem, da so lahko pevci poslušali eni druge.

Za letos smo se odločili, da bomo — odvisno od števila prijavljenih zborov — srečanje v KD ŠB raztegnili na dva dneva, saj je namen koncertov, da pridejo svoje nadebudneče poslušati tudi starši. Se zlasti to velja za otroške pevske zборе.

Na posvetu so dobili zborovodje tudi spisek pomembnejših glasbenih in drugih obletnic, kar jim bo lahko služilo kot vodilo pri izbiri programa.

Vsak zbor bo na srečanjih zapel tri pesmi po lastnem izboru iz bogate zakladnice ljudske, umetne in revolucionarne pesmi naših in drugih narodov.

Skupna pesem na srečanju šolskih pevskih zborov bo Kekčeva pesem Marjana Kozine, pri klavirju pa bo zbere spremljal naš dolgoletni sodelavec, prof. Borut Lesjak.

Točen datum koncertov vam bomo sporočili naknadno, predvidoma pa se bodo srečanja odvijala v prvi polovici aprila 87.

M. Š.

PPO Vevče lani in letos

V letu 1986 je imel Papirniški pihalni orkester Vevče 60 nastopov. Povprečno je to torej vsak šestni dan en nastop. Če ob tem še povemo, da imajo glasbeniki vaje dvakrat na teden, kar je lani zneslo 92 vaj, potem vevškemu orkestru res ne bi mogli očitati, da malo dela.

11. februarja je imel orkester občini zbor, na katerem so pregledali svoje delo v lanskem letu in predstavili program dela za letos. Orkester je sodeloval na vseh večjih prireditvah v občini in mestu Ljubljani. Izpolnil je obveznosti do svojih pokroviteljev, Papirnice Vevče, KS Vevče, občine Ljubljana Moste-Polje in mesta Ljubljane. Odzval se je tudi vabilom s različnih koncev domovine, gostoval je tudi v Železni Kapli in Deutschlandsbergu v Avstriji. Rezultate študija koncertnih skladb so predstavili na dveh celovečernih samostojnih koncertih v Domu španskih borcev ter na drugih koncertih. Tako pravi statistika: izvedli so devet celovečernih in devet promenade koncertov, so-

devali na osmih proslavah, 14 turističnih in 13 drugih prireditvah ter na 7 žalnih obredih.

V letošnjem letu bo orkester, kot običajno, sodeloval na mnogih pomembnih prireditvah v mestu in okolici. Poleg tega nameravajo izvesti celovečerni koncert v Cankarjevem domu in v Domu španskih borcev. Gotovo pa bodo povabljeni tudi na mnoge prireditve po domovini in v zamejstvu. Sodelovali bodo tudi na tekmovalju Pihalnih orkestrrov in gibanju in figurativnih nastopih, ki bo 6. maja v Ljubljani.

Navezati želijo stike z nekaterimi drugimi pihalnimi orkestri. Z orkestrom v Zagrebu in na Reki se že dogovarjajo za izmenjavo nastopov. Oni bodo nastopili pri nas,

Vevčani pa pri njih. Do sedaj so namreč veliko časa porabili za študij novih skladb, ki so jih potem predstavili na enem samem koncertu. Sedaj bodo lahko z novim programom nastopili na več koncertih po različnih krajih domovine in se tako preizkusili pred različno publiko.

Veliko pozornosti namenjajo v orkestru glasbenemu izobraževanju. V Glasbeni šoli Moste-Polje šolajo 13 učencev, štirje člani organizirajo srednjo glasbeno šolo, organizirali pa so tudi pouk za igralce tolkal, ki jih primanjkuje.

Na občnem zboru so potrdili svojo namero, da se udeležijo svetovnega prvenstva pihalnih orkestrrov v Kirktadeju na Nizozemskem leta 1989. Upajo, da bodo tudi v mednarodni konkurenci potrdili sloves enega najboljših pihalnih orkestrrov pri nas.

Marko Pečauer

»...s človeštvom do poznega še veka živi, kar zanj storim.«

S pesmijo Slovenci poudarimo vsak pomembnejši dogodek, obletnico. S pesmijo verjetno zato, ker z njo izražamo svoja čustva, izpovedujemo življenje, nostalgijo izpisujemo zgodovino naroda. Pesem nas razveseljuje, nas združuje, hrabri, ob pesmi smo srečni. Ljubezen, to najbolj skrivnosno in zapleteno spremljevalko človeka, najlepše izpovedo prav v pesmi, kar je dokazal tudi naš veliki mož, ki se je s pesmijo dvignil iz malega slovenskega naroda v evropski vrh genijev človeškega duha. Svojo osebno bolečino je v pesmih umetniško povezal z bolečino naroda in z njo stopil v občestvo največjih mož sveta — France Prešeren. Slovenci smo za svoj kulturni praznik izbrali dan njegove smrti, 8. februar.

S kulturnim programom smo ga letos, kot že nekaj let nazaj, počastili tudi Vevčani v svojem kulturnem hramu. Mešani pevski zbor Vevče, ženski in moški pevski zbor KUD Franc Levstik iz Gabrovke, recitatorja osnovne šole Edvard Kardelj — Polje ter Jože Logar, ki je s dram-skoumetniško besedo povezal program v dovršeno kulturno celoto, so nam — žal redkim poslušalcem — nudili urico pristne kulturne prijetnosti.

Oba zbora iz Gabrovke, ki sta že »stara« znanca Vevčanov, vodi zborovodkinja Marjana Kralj. Ženski zbor se odlikuje s čistostjo glasov in

dobrim glasbenim izrazom, moški zbor pa je v zadnjih dveh letih, kar ga nismo slišali in odkar ga vodi Marjana Kraljeva, izredno napredoval. Od ne povsem ubranega vaškega fantovskega petja so člani zbora s trdim delom napredovali do harmoničnega zboru, ki je za vevško kulturno prireditev izbral pesmi z ljubezensko in domoljubno vsebino, takšne, ki jih slišimo še poredko le, a si jih vedno znova želimo, takšne, ki so v nas, so del našega življenja, pesmi, ob katerih nam veselo zadrhi srce.

Pevci Mešanega pevskega zbora Vevče, pod umetniškim vodstvom Aste Jakopič, so kot domačini naši

posebni ljubljenci. Veselje jih je videti na odru, ki je zanje premahnen in veselje jih je poslušati, saj je njihova pesem umetniško obdelana in dosti dovršeno podana. Vsaokrat znova se jih veselimo slišati.

Opisala sem naša doživljanja na vevški počastitvi kulturnega praznika, doživljanja redkih poslušalcev krajevne skupnosti Vevče—Zg. Kašelj. Glasbeni kritik bi svoje vnise verjetno opisal drugače. Toda pomembno je, kaj smo občutili mi v dvorani, ki smo s svojo prisotnostjo počastili praznik in izkazali priznanje za velik trud nastopajočih, ki so prisrčno oblikovali program. Škoda, da so se mnogi krajani polenili v svoji materialni udobnosti in odujnosti. Škoda, da so izgubili čut za pristno domačo narodnostno kulturo in poslud do istih, ki se trudijo, da bi jo ohranili bodočim rodovom.

V avli kulturnega doma Vevče smo si obiskovalci lahko ogledali likovna dela, ki so jih na ogled postavili vevški likovni samorastniki.

Vida Fras

O mešanem pevskem zboru Zveze društev upokoencev občine Ljubljana Moste-Polje

Naš pevski zbor kar uspešno deluje že 7. leto, kljub žalostni izgubi v letu 1986, ko nam je umrlo 5 pevcev-basistov in zborovodja tov. Mavricij Statnar.

Kljub temu, da smo glasovno težko okrnjeni, vadimo še naprej, pod vodstvom mladega zborovodja tov. Saša Fajona. Udeležili se bomo koncertov v občini (Revija moščanskih pevskih zborov konec marca 87 v domu »Španski borci«), Revije upokojskih pevskih zborov ljubljanskega območja, ki bo v Trebnjem in republiškega 13. koncerta upokojskih pevskih zborov Slovenije (kraj se ni določil). Prijavili smo se tudi za udeležbo na

XVIII. taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, ki bo 21. junija 1987.

Imeli bomo nekaj pevskih nastopov v Domovih starejših občanov v Ljubljani, kar po tradiciji delamo že vseh 7 let.

Letos (8. februarja 87) smo tudi (že po tradiciji!) za slovenski kulturni praznik zapeli pred spomenikom dr. Franceta Prešerna v Ljubljani in položili spominski šopek na Prešernov spomenik.

Naš pevski zbor še kar dobro in uspešno deluje saj je v 7 letih imel že 82 samostojnih nastopov. Ponovno vabim vse, ki imate smisel za petje, predvsem pa basiste, pridite v naše vrste, da bomo skupno doživljali lepoto slovenske pesmi in jo posredovali hvaležnim poslušalcem. Naše pevke vaje so vsak ponedeljek ob 16.30 v soli Vide Pregare, Bazoviška 1 (v kleti).

Dobrodošli in s pevskim pozdravom — na svidenje!

Predsednik pevskega zbora CIRIL TRAVEN